

Độc thơ Hồ Xuân Hương thơ y như Bác Hồ quá!

Tác Giả: Trán Khái Thanh Tháy
Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

Đán chái nháa chá, tháy chá đáng nám dài đác cuán "khúc khích Xuân Háng"*, tôi bán tráu:
ái chà, đáng nghián cáu Há Xuân Háng cá đáy, có khúc khích tí nào nhá đáu đá cáa cuán sách không?

Chá ngái tháng đáy, mát xa xám bí án, giáng buán buán báo:
Đác lái Há Xuân Háng tháy nhá bác Há quá!

Cái gì, tôi phóng tháng toàn bá tinh lác vào cáp mát âm u bí án cáa chá, đáy ngác nhián:
Chá mê ngá, máng du, hay đáng loán ngán đáy, hai con ngá i áy thì liên quan gì đán nhau?

Chá chép miáng, báo thá:
Thì đáu là nháng bác "ká tài, cao thá" cáa đát nác mà lái, Há Xuân Háng là bà chúa thá
Nôm, còn bác Há cáa chúng ta cũng đã táng "má tháy cái ráng lên tháng giái" còn gì?

Táng gì, tôi chép miáng: - Ai lái so sánh kháp khiáng nhá thá bao giá.

Chá cán á:
á hay vua vái chúa không phái là ngang báng phái láa à? Bí lái, tôi phái đác hai câu truyán
kháu nái tiáng trong táp "cáa má" cáa Viát Pháng đá thuyát phác chá... nhám chán đáng cuác
tranh luán vô tián khoáng háu này:

*Trắng Trung Quác tròn hán trắng nác Má
Đáng há Lián xô quý hán đáng há Thuá Sĩ...*

Thá mà cũng đòi so vái sánh

Chá cái nhá nác á:
Em chá biát có mát mà không biát đán hai, đác tiáp đi. Đán lái tái tôi ngáng:

Độc thơ Hồ Xuân Hương thơ y như Bác Hồ quá!

Tác Giả: Tr&#n Kh&#i Thanh Th&#y
Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

Độc tiếp à, nh&#ng sách đã b&# c&# m, c&# a m&# đã bi&#n thành c&# a đóng t&# lâu rồi mà? Độc sao đ&# c n&# a?

Thì thơ, ch&# b&#o: Ch&# bi&#t nghe đài ta, đ&#c báo Đ&#ng làm gì ch&# t&#i nh&# hũ nút, rồi ch&# đ&#c nh&# thơ ch&#n h&#ng tôi:

C&# a m&# r&#i m&#i b&#t mình t&#i tắm

Nghe đài đ&#ch thêm tin t&#ng t&#ng lại

Ra thơ, tôi b&#t c&#&#i khoái chí. T&# lúc &#y d&#u không mu&#n đ&# ch&# &#n thành t&#ng tôi cũng b&# ch&#t gi&#ng đ&#y &#n t&#ng c&# a ch&# b&#t vít xu&#ng gi&#ng.

Em còn nh&# chuy&#n "h&#i nhà s&# m&#&#n l&#&#c" c&# a bác không?

Ồi chuy&#n liên quan đ&#n bác thì ng&#&#i dân Hà N&#i ai ch&#ng ph&#i nh&#, th&#m chí em còn thu&#c lòng nh&# cháo nhuy&#n &#y ch&#.

Đ&# ch&#ng t&# t&#m lòng c&# a tôi v&#i bác H&#, tôi k&# l&#i vanh vách cho ch&# nghe, không xót m&#t d&#u ch&#m ph&#y: "T&#i l&#p ch&#nh Đ&#ng trung &#&#ng khoá I, khi &#y đang là gi&#ng h&#i lao gi&#a hai ti&#t h&#c, t&#t c&# chúng tôi qu&#y qu&#n quanh Bác trò chuy&#n vui v&#, tr&# trung đ&#m &#m nh&# th&# m&#t gia đình th&#c s&#... Ch&#t, t&# cu&#i l&#p, hai ch&# ph&# n&# đ&#t tay nhau len qua gi&#a nh&#ng hàng ng&#&#i, hàng gh&#, chen vào bên c&#nh, h&#i Bác:

Th&#a Bác! Trong đ&#i s&#ng gia đình, khi ng&#&#i v&# đã g&#p ý nhi&#u l&#n v&#i anh ch&#ng mà anh ta v&#n c&# ch&#ng nào t&#t &#y thì ph&#i x&# s&# th&# nào &#?

Bác nhìn hai ch&# hóm h&#nh đáp:

Cô nên h&#i các chú có v&# này. Chuy&#n quan h&# v&# ch&#ng mà cô h&#i Bác th&# có khác gì h&#i nhà s&# m&#&#n l&#&#c"

Ch&# c&#&#i, đôi m&#t lá r&#m nheo l&#i:

Em thơ y ch&#a, rõ ràng bác t&# nh&#n mình là s&# nh&#. Tôi ng&#ngác:

Thì có sao, Bác H&# c&#a chúng ta m&#t lòng vì n&#&#c quên thân, vì dân ph&#c v&# mà...

Ch&#sì m&#t ti&#ng - n&# c&#i t&#m t&#m đáng trăm quan ti&#n bi&#n m&#t:

Đúng là ch&# ph&#i m&# c&#a cu&#c đ&#i, m&# c&#a th&# gi&#i, m&# kh&#p các kho l&#u tr&# t&# li&#u v&# ng&#i,
đ&# ch&# rõ s&# t&#i t&#m, d&#t nát cho em

Th&# nghi&# là th&# nào, tôi c&# b&#o v&# ý mình, rõ ràng em đ&#c trong t&#t c&# các lo&#i sách t&# nhà xu&#t
b&#n chính tr&# qu&#c gia đ&#n nhà xu&#t b&#n Thanh niên, quân đ&#i, Hà N&#i đ&#u nói rõ là bác không
có v&# mà. Chính bác khi nói chuyên v&#i Thanh niên cũng th&#t lòng khuyên nh&#:-Các chú h&#c gì
&# bác thì h&#c, ch&# không nên không l&#y v&# và hút thu&#c lá nh&# bác đ&#y nh&#.

Ch&# nói l&#i câu nhân xét ban đ&#u c&#a mình:

Thì th&# ch&# m&#i b&#o đ&#c th&# Hư Xuân Hương thầy nhứt Bác Hư c&#a chúng mình quá!

Tôi th&# dài chán n&#n:

Th&#t em ch&# hi&#u gì c&#, đành r&#ng bác ba&# bác là s&# cũng ch&# là m&#t s&# ví von so sánh theo
nghĩa bóng, mang tính tr&#u t&#ng, ch&# đâu ph&#i là th&#t, bác có bi&#t nói đ&#i bao gi&#i đâu?

Ch&# kh&#ng đ&#nh, gi&#ng ch&#c n&#ch:

Đúng là s&# th&#t đ&#y em &#, có đ&#u không ph&#i s&# thi&#n, thiên s&# nh&# Đ&#ng th&#i ph&#ng, ca ng&#i,
th&#n thánh hoá đâu, mà là s&# h&# mang, s&# "trái gió" nh&# th&# bà chúa th&# Nôm miêu t&# &#y.
Không đ&# tôi đ&#c phép hoàn h&#n, ch&# m&# mi&#ng đ&#c nh&# m&# máy.

Ch&#ng ph&#i ngô ch&#ng ph&#i ta

Đ&#u thì tr&#c l&#c áo không tà

Ch&#ng hi&#u mô tê rằng r&#a gì, tôi c&#i v&#ng t&#:

Thì bà chúa th&# Nôm ch&# t&# nhà s&# cùng g&#c gác xu&#t thân c&#a nhà s&# này thôi, có liên quan
gì đ&#n bác đâu?

Ph&#i! Ch&# b&#o: - Ngu&#n g&#c c&#a nhà s&# này r&#t không rõ ràng, ch&#ng ph&#i Tàu phù, cũng
ch&#ng ph&#i An Nam... nghi&# là lang thang t&#n chân mây cu&#i tr&#i nào mà tìm đ&#n tá túc t&#i đây,
đ&#i quá ph&#i đ&#ng gi&# s&#, m&#n s&# uy nghi, phép màu c&#a nhà chùa đ&# ăn m&#y c&#a ph&#t, mong
đ&#c th&# l&#c c&#a tín ch&# m&#i ph&#ng...

Thì sao nào? Chẳng biết chẳng đến nh đến đ t câu chuyện đến đâu, trong khi chẳng thấy mĩ mĩ t cái đ u s tr c l c, tôi cĩ t v n:- Chẳng đến vòng vo tam qu c n a, hãy đi thơ ng vào v n đ đi.

Ô hay chẳng vô c nĩ cáu, v c lĩ tôi: - Thấy em không biết ngu n gĩ c xu t thân cĩ a bác à? Chẳng phải Bác Hồ nhà mình cũng rĩ t nhĩ p nhĩ ng sao, chẳng phải hĩ Hĩ, cũng chẳng phải hĩ hĩ Nguyĩ n, đ u thì chẳng cĩ ng bóng đàn bà.

Chẳng nói linh tinh v v n gì th ? Tôi nĩ cáu, chẳng cĩ n biĩ t ý nghĩ tĩ tĩ ng cĩ a mình bĩ đĩ t trời tĩ i đâu nĩ a? Chẳng phải tiĩ u s cĩ a bác ghi rõ trong sách rĩ i sao: Mĩ là Hoàng thĩ Loan, sinh năm 1866 mĩ t 1901, còn bĩ là Nguyĩ n sinh Sĩ c, sinh 1863, mĩ t 1929. Mĩ t gia đình nông dân thuĩ n chĩ ng. Yêu nĩĩ c, thĩĩ ng nĩĩ, đĩĩ c chính phĩ bĩ o hĩ cung phĩ ng chiĩ u chuĩ ng vĩ i ra làm quan to, hĩĩ ng quyĩ n cao chĩ c trĩ ng và bĩ ng lĩ c triĩ u đình mà vì ghét cĩ nh quan trĩĩ ng ô trĩ c, dân đen phĩ i làm nô lĩ, nên đã bày tĩ thái đĩ bĩ t hĩ p tác, bĩ quan đĩ vĩ làm thĩ y lang. Chính tính cách cĩĩ ng trĩ c khiêm nhĩĩ ng cĩ a ngĩĩ i cha đã hình thành đĩ o đĩ c, tĩ cách bác còn gì?

Phĩ i chẳng bĩ o, giĩĩ ng cĩ ngĩĩ t nhĩ không: - Nhĩĩ ng chẳng lĩ i thích nghe "đài đĩ ch" đĩ t trong lòng quĩ n chúng nhân dân do ông giáo s Trĩ n Quĩ c Vĩĩ ng "loa loa" cĩ. Chính xác, ông nĩĩ cĩ a bác là Hĩ sĩ Tĩ o, vì gian dũ vĩ i bà nĩĩ cĩ a bác là bà Hà thĩ Hy mà sinh ra ông Nguyĩ n Sinh Sĩ c. Nghiĩ là bĩ cĩ a bác chẳng mĩĩ n cĩ a hĩ Nguyĩ n, ngĩĩĩ cĩ a hĩ Nguyĩ n, tĩ c ông nông dân già yĩ u, goá vĩ, gia cĩ nh nghèo hèn là Nguyĩ n Sinh Nhĩ m đĩ vào thôi, chẳng thĩ c ra bác là con rĩ i, cháu vĩĩ dĩch thĩ c cĩ a dòng hĩ Hĩ.

Nghe chẳng nói, tôi tĩĩ ng tìm rĩ i ra ngoài:

Giĩ i lĩ là giĩ i, chẳng lĩ ông Trĩ n Quĩ c Vĩĩ ng ăn lĩĩ ng Đĩ ng, sĩĩ ng giĩ a lòng Đĩ ng lĩ i dám thoá mĩ cĩ vong linh bĩ đĩ ng sao?

Đâu phải thoá mĩ, chẳng bĩ o: - Sĩ thĩ c muôn đĩ i v n là sĩ thĩ c chẳng, em chẳng nghe lĩ i Đĩ ng dĩ y, sĩ chẳng đĩĩ ng nhĩ cây ngay có ngày.

Tôi lảng máng nhìn thĩ y khoĩĩ ng sáng, nhĩ sĩ he hĩ tài tình cĩ a chẳng: - Hoá ra râu ông Sĩ Tĩ o lĩĩ cĩ m nhĩ m vào... đùi bà thĩ Hy, đĩ ra ngài phó bĩ ng Nguyĩ n Sinh Sĩ c (Sinh Huy) chẳng liên quan gì đĩ n ông lão đánh đĩ m Nguyĩ n sinh Nhĩ m ? Giĩ i lĩ là giĩ i?

Không lĩ cĩ đĩĩ ng nhĩ...trĩ i trĩĩ ng mãi, tôi đành nói lĩĩ ng: "Em rĩ t ghét nhĩĩ ng gì có nguĩ n gĩ c mĩ p mĩ không mình bĩ ch nhĩ cái ông nhà sĩ mà bà chúa thĩ Nĩĩ m tĩ... Phàm đã không có gĩ c

gác dân tộc, quê hương bạn xó gì thì thế cách, hỡi c v n, để o để c ch n g ra gì, t t c ch là để o để c gì thôi".

Đi u y thì rõ nh bạn ngày rồi, ch túm l y câu nói của tôi đây để : -Xu t thân đã th thì hành x làm gì ch l m d n g gi d i d n khinh ghét? M n cõi chân tu để u mê dân chúng, để a mình lên b c thiên s thánh nhân.

Chút ph n kháng trong tôi tr i d y, tôi c n :

Nh n g sao ch l i áp để t khiến c n g th , ch không nh câu bác tr l i nhà báo n c ngoài sao: - T 13 tu i th y c n h dân kh n kh đã mong đánh Pháp để i Nh t r i

Đi u này thì em l i nh m r i, ch d n ch n g: - Bác luôn... bám Pháp để để t để c để u mình mong mu n... là xin m t ch c quan nh để nuôi s n g b n thân, gia đình để y ch . N u 2 lá th c a bác xin vào h c tr n g thu c để a để c nhà n c để i Pháp ch n duy t thì bác đâu để n n i ph i ch u để n g kh s trong nh n g căn phòng tr ch t h p, t i tài, thi u c để để c l n lò s i v i để th n gh t p d ch, kh n kh , y ch ?

Nh n g th thì sao nào, tôi b c b i ph n để i: - dù sao gi a bác và nhà s hoang dâm, s h i t c, s chó giải y ch n g có liên quan chó gì để n nhau c . Nhà s kia tìm m i cách để vào để c chùa, đánh l a ng i để i, b t h ph i coi ông ta nh m t thánh nhân, th n ph t, để t m i để c tin phép m u nhi m vào n i chùa chi n, s sãi, dâng o n, xôi hoa qu để y th n g yêu tin t n g, bi n ch n thiêng liêng chay t n h thành ch n lo n luân, ô tr c, còn bác c a chúng ta thì liên quan gì nào?

B qua thái để c cùng li u thân c a tôi, ch b o, gi n g thon l n:

Để ch để c ti p hai câu sau cho em nghe, xem cái lão s hoang dâm c a bà chúa th Nôm miêu t có gi n g bác không?

*O n dâng tr c m t dăm ba ph m
Vãi núp sau l n g sáu b y bà.*

Dán m&#t vào trang sách, ch&# đ&#c l&#i bình c&#a tác gi&#: "Vãi ch&#ng qua cũng là m&#t th&#..."o&#n. th&#t" c&#a nhà s&# đ&#y thôi. L&#ng c&#a v&# s&# h&# mang này ch&#c ph&#i to h&#n h&#n t&#m l&#ng tròn đ&#ng gi&# am c&#a Ti&#u vì che đ&#c nh&#ng sáu b&#y bà lúc ban ngày - và "sài" đ&#c sáu b&#y "o&#n th&#t cái" lúc ban đêm. Nhi&#u o&#n xôi, o&#n th&#t nh&# th&# h&#n nhà s&# tha h&# hành s&# và chén đ&#y chu&#i xôi c&#a tín ch&# dâng t&#ng.

Th&# thì sao nào? Tôi quy&#t t&#n công đ&#t đi&#m, nh&#m h&# g&#c đ&#i ph&#ng nhanh g&#n là ch&#...

Thì...ch&# tr&# l&#i, nh&#ng ý nghĩ loang loáng trong đ&#u, trên m&#t, r&#i ch&# đ&#c:

*Kh&#u h&#u "cha già" che tr&#c m&#t
Gái núp sau l&#ng 6, 7 nàng*

Ch&# còn gì n&#a?

Tôi ch&#a k&#p ph&#n thùng, còn ch&#, nh&# không d&# dàng đ&#p t&#t nh&#ng ý nghĩ ch&#t ch&#a trong đầu, li&#n nói ti&#p:

Nào "đi tìm út Hu&# (Sài gòn), nào đi tìm Bourdon (Pháp), nào Nguy&#n th&# Minh Khai (Nga) Tăng Tuy&#t Minh &# Tàu, Li Sam (Thái Lan) Nông th&# Tr&#ng (hang P&#c B&#o, Nguy&#n th&# Xuân (&# ph&# ch&# t&#ch) v.v

Tr&#i đ&#t, đ&#n l&#t t&#i t&#ng đ&#t đ&#i chân mình s&#t xu&#ng, toàn thân r&#i vào lòng hang tắm t&#i, kín mít, tôi b&#t l&#c kêu lên: - Ch&# l&# cha già dân t&#c mà còn gi&# đ&#i h&#n c&# lão s&# hoang dã kia sao? Ch&# l&#y t&# li&#u &# đâu ra v&#y?

Không tr&# l&#i câu h&#i c&#a tôi ch&# dán m&#t vào trang sách b&#o:
Nghe ch&# đ&#c ti&#p này:

*Khi c nh khi tiu, khi chũm ch e
Gi ng hi, gi ng h gi ng hi ha*

Ch t gi ng t ng kinh lê thê s u não cũng b bi n t u thành b n nh c ch p cheng r t đ i mà l c đ o... vì c ãm m i x i cùng lúc sáu b y cái "o n th t" dâng tr c m t, còn chồng gh o sáu b y bà vãi núp sau l ng, nên s m t, khi n ban ngày s c lim dim gà g t, lúc có ng i vào l i gi t mình đánh thót, bèn làm ra v t nh táo, d n ng i đánh g m t cách đ y hú h a vào ba th nh c khí b ng đ ng đ t tr c m t, t o nên nh ng âm thanh l c đi u, n c c i. L p t c b bà chúa th Nôm l t t y, tóm ch t h n vĩa c a s b ng m y ch tài tình đó.

Có nghĩa là c tòa sen c a ph t - v n là ch linh thiêng nh t trong chùa cũng đã b nhi m m u t c lu , tôi h i gi ng nghi ng ?

Ch còn gì n a, C s c - ch nh c a ngôi chùa - l ra ph i là ng i có uy tín nh t chùa vì cao tu i đ i, tu i ngh h n c (th ng có m t trong các bu i l linh thiêng trang tr ng c a nhà chùa) l i làm nh ng trò b y b , t m th ng, n p bóng nhà s mà h ng th . Ch ph i trò chúng đang làm "o n dâng tr c m t, vãi n p sau l ng", r i: "Khi c nh, khi tiu, khi chũm cho , gi ng hi gi ng h gi ng hi ha..." là trò dâm ô, tru l c ho c "trò ch i v ch ng" mà lão tr i già khéo d dom ban cho muôn loài nh m truy n gi ng đ y ?

Nh ng... Tôi không ch u: -S t ng kinh chùa, còn bác làm vi c trong ph ch t ch, hai th i đi m, hai th gi i, hai môi tr ng, hai ngh nghi p, hai tính cách, có liên quan gì đ n nhau đâu.

Thì bác lúc c n thì cũng đ i đ c gi ng ch sao. S ...b kình còn bác cũng...kình b s , em t ng à. Và ch đ c ti p:

*Rõ ràng ta thua mà đ ch th ng
L i b o r ng: Ta th ng, đ ch thua
(Gi t 63 v n quân xâm l c
Có c ch c v n là nhân dân)***

Ồi tôi thú nh n, nói chuy n v i ch m t m i quá, th t không bi t ch đ nh s mũi em l i đi đâu n a:

Ch bu n r u b o:

Em c đ c n t 2 câu k t mà xem bà chúa th nôm l t trái b m t c a s hoang dâm, h i t c này ra sao? S hi u ý ch mu n nói gì? Tôi đ c;

Tu lâu có l lên s c
Ng t ngh u tòa sen n đó mà.

Và l p t c ng n ra nh tr i tr ng: -Ch vì ham s ng, năng đ ng, xông xáo, l i coi tr ng ch t l ng cũng nh giá tr th c c a cu c s ng nên khi th y nh ng k "m t tình tại thính, l ng dài" n p trong chùa ph t làm nh ng trò m ng, suy đ n, b i ho i, Bà chúa th Nôm ghét, nên ch p ngay c h i có m t không hai nào đ nguy n r a đây nghi n chúng ch sao đâu, liên quan gì đ n H Chí Minh?

Em không th y hai câu này s trào l ng lên đ n đ nh đ m à? Ch h i, đôi m t lá rằm ch t đ y bí n, suy t : Ph i dùng th pháp nói lái: s c thành... cu s , r i th xem cái nghĩa ng m bà mu n nói đây là gì? Tòa sen có còn ý nghĩa thiêng liêng n i chùa ph t không hay đã b t m th ng, dung t c hóa thành "tòa sen" mà Th tr i n a tò mò, n a dâm d c đã n n t o t i n i h t ng ph n th c c a các ni cô, vãi bà? Ng i ta tu thành ph t, còn chúng tu thành h , chuyên v đàn bà con gái? Ng i ta tu hành còn chúng tu s ng. M t s ng t ng u c a m t th ng cha cắng chú ki t nào đó có tên... cu S - trên tòa sen (n i h t ng ph n th c) c a các ni cô, vãi bà n i c nh chùa bí n, linh thiêng.

Thôi thôi em hi u r i, tôi buông vũ khí, ph c tài s s c s o trong l p lu n c a ch , th t đáng m t làm con cháu H Xuân H ng, ý ch mu n nói là bác chúng ta, đ a vì làm cha mà cũng có lúc ăn th t con đúng không?

Ch còn gì n a, s c lúc h ng lên thì l p t c bi n ngay thành m t th ng có tên là cu s , ng t ng u trên tòa sen b ng da, b ng th t c a các ni cô, vãi bà, còn cha già dân t c lúc chán làm cha thì cũng t đ a v c a H Chí Minh thành đ a v c a h chính mi... đ ng t ng u trên c ch c tòa sen n đó mà c a các cô, các bà kh p th gi i ch sao? N u không sao l m con r i, con vãi đ n th ? Nào con lai t i Pháp (trong di chúc đ l i), con lai t i Tàu (Lý S o Vân?) con r i t i lòng hang P c Bó (Nông Đ c M nh), con oan gi a lòng Đ ng (Nguy n T t Trung). Ch a k các ki u r i vãi trên kh p các tòa nhà, "tòa sen" khác mà ng i đ i không th bi t đ c, vì ai bi t... cha ăn c lúc nào?

Dù sao, tôi thành th t b c l suy nghĩ c a mình - ch cũng không nên ám ch đi u gì ph m th ng nh v y, ch l ch luôn coi bác là m t th ... "s c" trong chùa sao?

Độc thơ Hồ Xuân Hương thơ y như Bác Hồ quá!

Tác Giả: Tr&#n Kh&#i Thanh Th&#y

Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

Ơi, chị bèo ơi, giờ ng ch c n ch: S c là ng i có đ a v cao nh t trong chùa, còn bác chúng ta là ng i có đ a v cao nh t n c, đ c Đ ng và nhà n c tôn vinh nh m t v cha già dân t c, m t đ ng c u th c a muôn tri u ng i Vi t Nam nh ng th c ch t có ph i đ ng c u th đầu mà là đ ng...nu t th đ y ch , còn chuy n đ i t thì dù đã đ a v cha già ng i v n c ti p t c vung vãi đấm con trong dân gian, đ n m c dân gian ph i m n th T H u mà t :

*Ng i không con mà có tri u con
Nhân dân ta g i ng i là b
Cu c đ i ng i là c a...nh nhăng.*

B qua ch t gi ng ch t ch ng c a ch , tôi c cùng li u thân m t l n chót:
Dù sao em v n c thích nghe th T H u vi t v bác:

*T đó ng i đi nh ng b c đ ng,
Lênh đênh b n b n m t con tàu..*

Cu c đ i ng i r ng rãi, mệnh mông l m, đâu có nhét ch t mình trong ngôi chùa h p nh cái lão s kia.

Thì chùa càng r ng càng đ che m t thiên h ch sao?

Ơi nh ...Đ n l t tôi ng n ng i, không ph i tr i tr ng mà b ch ... tr ng thành...dáng đ ng b n tre luôn: Tôi đ ng nh bóng đ a, tóc dài bay trên trán... hói (!)

Quán s 12-8- 2006

*Khúc khích Xuân H ng: - Tác gi Tr&#n Kh&#i Thanh Thu . Nhà Xu t b n Văn hoá Dân t c 2005.

** Theo thông cáo ngày 20/12/1968 c a B ch huy các l c l ng nhân dân gi i phóng, T t M u Thân ta đã tiêu di t 63 v n tên đ ch trong khi toàn th quân l c VNCH ch kho ng 1/2 tri u ng i (t c là 50 v n) k c "lính ma, lính ki ng". Vì v y, n u căn c vào ngu n tin trên c a phóng viên Phúc Thành (báo Quân đ i Nhân Dân) thì 13 v n còn l i là dân th ng Vi t Nam b

Độc th H Xuân H ng th y nh Bác H quá!

Tác Giả: Tr n Kh i Thanh Th y
Thứ Bảy, 30 Tháng 5 Năm 2009 23:12

đ ng ta tiêu di t.